

Ε.Ε. Παρ. III(I)  
Αρ. 4994, 3.2.2017

Κ.Δ.Π. 37/2017

Αριθμός 37

Οι περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Αέρα (Οριακές Τιμές Διοξειδίου του Θείου, Διοξειδίου του Αζώτου και Οξειδίων του Αζώτου, Σωματιδίων, Μολύβδου, Μονοξειδίου του Άνθρακα, Βενζολίου και Όζοντος στον Ατμοσφαιρικό Αέρα) (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί του 2017, οι οποίοι εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 8 των περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Αέρα Νόμων του 2010 και 2017, αφού κατατέθηκαν στη Βουλή των Αντιπροσώπων και εγκρίθηκαν από αυτή, δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με το εδάφιο (3) του άρθρου 3 του περί της Καταθέσεως στη Βουλή των Αντιπροσώπων των Κανονισμών που Εκδίδονται με Εξουσιοδότηση Νόμου, Νόμου (Ν. 99 του 1989 όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 227 του 1990 μέχρι 3(I) του 2010).

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΟΥ ΑΕΡΑ ΝΟΜΟΣ

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 8

Προοίμιο.	Για σκοπούς εναρμόνισης με τα άρθρα 2 και 3 της πράξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο -
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 226, 29.8.2015, σ. 4.	«Οδηγία (ΕΕ) 2015/1480 της Επιτροπής της 28 <sup>ης</sup> Αυγούστου 2015 για την τροποποίηση ορισμένων παραρτημάτων των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2004/107/ΕΚ και 2008/50/ΕΚ, οι οποίες ορίζουν τους κανόνες σχετικά με τις μεθόδους αναφοράς, την επικύρωση των δεδομένων και την τοποθεσία των σημείων δειγματοληψίας για την εκτίμηση της ποιότητας του ατμοσφαιρικού αέρα»,
77(I) του 2010 3(I) του 2017.	Το Υπουργικό Συμβούλιο, ασκώντας τις εξουσίες που παρέχονται σε αυτό δυνάμει του άρθρου 8 των περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Αέρα Νόμων του 2010 και 2017, εκδίδει τους ακόλουθους Κανονισμούς:
Συνοπτικός τίτλος.	1. Οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οι περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Αέρα (Οριακές Τιμές Διοξειδίου του Θείου, Διοξειδίου του Αζώτου και Οξειδίων του Αζώτου, Σωματιδίων, Μολύβδου, Μονοξειδίου του Άνθρακα, Βενζολίου και Όζοντος στον Ατμοσφαιρικό Αέρα) (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί του 2017 και θα διαβάζονται μαζί με τους περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Αέρα (Οριακές Τιμές Διοξειδίου του Θείου, Διοξειδίου του Αζώτου και Οξειδίων του Αζώτου, Σωματιδίων, Μολύβδου, Μονοξειδίου του Άνθρακα, Βενζολίου και Όζοντος στον Ατμοσφαιρικό Αέρα) Κανονισμούς του 2010 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «οι βασικοί κανονισμοί») και οι βασικοί κανονισμοί και οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται μαζί ως οι περί της Ποιότητας του Ατμοσφαιρικού Αέρα (Οριακές Τιμές Διοξειδίου του Θείου, Διοξειδίου του Αζώτου και Οξειδίων του Αζώτου, Σωματιδίων, Μολύβδου, Μονοξειδίου του Άνθρακα, Βενζολίου και Όζοντος στον Ατμοσφαιρικό Αέρα) Κανονισμοί του 2010 και 2017.
Επίσημη Εφημερίδα, Παράρτημα Τρίτο (I): 23.7.2010.	
Τροποποίηση του Κανονισμού 2 των βασικών κανονισμών.	2. Ο Κανονισμός 2 των βασικών κανονισμών τροποποιείται με την προσθήκη, στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά, του ακόλουθου νέου όρου και του ορισμού του:
	«Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 218, 13.8.2008, σ. 30.
	“Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008” σημαίνει τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9 <sup>ης</sup> Ιουλίου 2008 για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 339/93 του Συμβουλίου, όπως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.».
Προσθήκη νέου Κανονισμού 3Α στους βασικούς κανονισμούς.	3. Οι βασικοί κανονισμοί τροποποιούνται με την προσθήκη, αμέσως μετά τον Κανονισμό 3 αυτών, του ακόλουθου νέου Κανονισμού 3Α:
	«Πεδίο εφαρμογής. 3Α. Οι διατάξεις των Μερών III και IV του Παραρτήματος III, των Μερών I και VI του Παραρτήματος VI και του Μέρους I του Παραρτήματος XII, εφαρμόζονται τηρουμένων των διατάξεων του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008, ιδίως όσον αφορά τη διαπίστευση των φορέων αξιολόγησης της συμμόρφωσης.».
Τροποποίηση του Παραρτήματος III των βασικών κανονισμών.	4. Το Παράρτημα III των βασικών κανονισμών τροποποιείται με την αντικατάσταση του Μέρους III και του Μέρους IV αυτού με τα ακόλουθα νέα Μέρη III και IV:
	«III. Χωροθέτηση μικρής κλίμακας

## 1. Ισχύουν κατά το δυνατό τα εξής:

- (α) Η ροή γύρω από το στόμιο του σωλήνα δειγματοληψίας θα πρέπει να είναι ανεμπόδιστη (σε γενικές γραμμές θα πρέπει να είναι ελεύθερη σε τόξο τουλάχιστον διακόσιες εβδομήνα μοίρες (270°) ή εκατό ογδόντα μοίρες (180°) για σημεία δειγματοληψίας στην οικοδομική γραμμή), χωρίς εμπόδια που να επηρεάζουν τη ροή του αέρα κοντά στο στόμιο του σωλήνα δειγματοληψίας (δηλαδή συνήθως σε απόσταση μερικών μέτρων από κτίρια, μπαλκόνια, δέντρα και άλλα εμπόδια και τουλάχιστον μισό μέτρο (0,5m) από το πλησιέστερο κτίριο για τα αντιπροσωπευτικά σημεία δειγματοληψίας της ποιότητας του αέρα στην οικοδομική γραμμή).
- (β) γενικά, το σημείο εισόδου του δείγματος πρέπει να απέχει ενάμισι μέτρο (1,5m) (ζώνη αναπνοής) έως τέσσερα μέτρα (4m) πάνω από το έδαφος. Μπορεί επίσης να ενδεικνύεται η τοποθέτηση σε υψηλότερο σημείο, εάν ο σταθμός είναι αντιπροσωπευτικός ευρύτερης περιοχής, και κάθε απόκλιση πρέπει να τεκμηριώνεται πλήρως.
- (γ) το στόμιο του σωλήνα δειγματοληψίας δεν πρέπει να γεινιάζει άμεσα με πηγές εκπομπών, ώστε να αποφεύγεται η απευθείας πρόσληψη εκπομπών που δεν έχουν αναμειχθεί με τον ατμοσφαιρικό αέρα.
- (δ) το στόμιο εξαγωγής του δειγματολήπτη πρέπει να τοποθετείται κατά τρόπο ώστε να αποφεύγεται η ανακυκλοφορία του εξερχόμενου αέρα προς την είσοδο της συσκευής.
- (ε) για όλους τους ρύπους, οι καθετήρες δειγματοληψίας που καλύπτουν την οδική κυκλοφορία πρέπει να τοποθετούνται σε απόσταση τουλάχιστον είκοσι πέντε μέτρων (25m) από το όριο των κύριων οδικών κόμβων και να μην υπερβαίνουν τα δέκα μέτρα (10m) από το ρείθρο του οδοστρώματος. Ο όρος "κύριος οδικός κόμβος" αναφέρεται εν προκειμένω σε μια διασταύρωση, στην οποία διακόπτεται η ροή της κυκλοφορίας και προκαλούνται διαφορετικές εκπομπές (στάση και επιτάχυνση) από το υπόλοιπο τμήμα της οδού.

## 2. Μπορούν επίσης να λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθοι παράγοντες:

- (α) Πηγές παρεμβολής,
- (β) ασφάλεια,
- (γ) πρόσβαση
- (δ) διαθεσιμότητα ηλεκτρικής ενέργειας και τηλεφωνικών επικοινωνιών,
- (ε) ορατότητα της τοποθεσίας σε σχέση με το περιβάλλον της,
- (στ) ασφάλεια του κοινού και των χειριστών,
- (ζ) σκοπιμότητα κοινών σημείων δειγματοληψίας για διαφορετικούς ρύπους,
- (η) απαιτήσεις σχεδιασμού (χωροταξικές απαιτήσεις).

3. Κάθε παρέκκλιση από τα κριτήρια που ορίζονται στο παρόν Μέρος πρέπει να τεκμηριώνεται πλήρως μέσω των διαδικασιών που περιγράφονται στο Μέρος IV του παρόντος Παραρτήματος.

## IV. Τεκμηρίωση και επανεξέταση επιλογής θέσεων

1. Όσον αφορά όλες τις ζώνες και τους οικισμούς, ο Υπουργός μεριμνά για τη σύνταξη αναλυτικών αναφορών σχετικά με τις διαδικασίες επιλογής θέσεων δειγματοληψίας και την καταγραφή πληροφοριών που υποστηρίζουν το σχεδιασμό του δικτύου και την επιλογή των τοποθεσιών για όλους τους σταθμούς παρακολούθησης.

2. Οι αναφορές που συντάσσονται περιλαμβάνουν φωτογραφίες του περιβάλλοντος χώρου των σταθμών παρακολούθησης και λεπτομερείς χάρτες. Όταν σε μια (1) ζώνη ή σε έναν (1) οικισμό χρησιμοποιούνται πρόσθετες μέθοδοι, οι αναφορές πρέπει να περιλαμβάνουν λεπτομέρειες σχετικά με τις εν λόγω μεθόδους και πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο που πληρούνται τα κριτήρια που ορίζονται στον Κανονισμό 6(3).

3. Η επικαιροποίηση και αναθεώρηση των αναφορών γίνεται τουλάχιστον κάθε πέντε (5) έτη, ώστε να διασφαλίζεται η εγκυρότητα των κριτηρίων επιλογής, του σχεδιασμού του δικτύου και των τοποθεσιών των σταθμών παρακολούθησης και ότι αυτά εξακολουθούν να πληρούν τα κριτήρια με την πάροδο του χρόνου.

4. Οι αναφορές πρέπει να υποβάλλονται στην Επιτροπή εντός τριών (3) μηνών από την υποβολή του σχετικού αιτήματος.».

Τροποποίηση του Παραρτήματος VI των βασικών κανονισμών.

5.-(1) Το Παράρτημα VI των βασικών κανονισμών τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αντικατάσταση του Μέρους I αυτού με το ακόλουθο νέο Μέρος I:

«Μέρος I: Μέθοδοι αναφοράς

1. Μέθοδος αναφοράς για τη μέτρηση του διοξειδίου του θείου:

Η μέθοδος αναφοράς για τη μέτρηση του διοξειδίου του θείου περιγράφεται στο πρότυπο EN 14212:2012 “Ατμοσφαιρικός αέρας — Πρότυπη μέθοδος μέτρησης συγκέντρωσης του διοξειδίου του θείου με φθορισμό υπεριώδους”.

2. Μέθοδος αναφοράς για τη μέτρηση του διοξειδίου του αζώτου και των οξειδίων του αζώτου:

Η μέθοδος αναφοράς για τη μέτρηση του διοξειδίου του αζώτου και των οξειδίων του αζώτου περιγράφεται στο πρότυπο EN 14211:2012 “Ατμοσφαιρικός αέρας — Πρότυπη μέθοδος μέτρησης της συγκέντρωσης διοξειδίου του αζώτου και μονοξειδίου του αζώτου με χημιοφωταύγεια”.

3. Μέθοδος αναφοράς για τη δειγματοληψία / ανάλυση του μολύβδου:

Η μέθοδος αναφοράς για τη δειγματοληψία του μολύβδου περιγράφεται στο σημείο 4 του παρόντος Μέρους. Η μέθοδος αναφοράς για τη μέτρηση του μολύβδου περιγράφεται στο πρότυπο EN 14902 2005 “Πρότυπη μέθοδος αναφοράς για τη μέτρηση των Pb/Cd/As/Ni του κλάσματος ΑΣ<sub>10</sub> των αιωρούμενων σωματιδίων”.

4. Μέθοδος αναφοράς για τη δειγματοληψία και τη μέτρηση των ΑΣ<sub>10</sub>:

Η μέθοδος αναφοράς για τη δειγματοληψία και τη μέτρηση των σωματιδίων ΑΣ<sub>10</sub> περιγράφεται στο πρότυπο EN12341:2014 “Ατμοσφαιρικός αέρας — Πρότυπη σταθμική μέθοδος για τον προσδιορισμό του κλάσματος μάζας των ΑΣ<sub>10</sub> ή ΑΣ<sub>2,5</sub> των αιωρούμενων σωματιδίων”.

5. Μέθοδος αναφοράς για τη δειγματοληψία και τη μέτρηση των ΑΣ<sub>2,5</sub>:

Η μέθοδος αναφοράς για τη δειγματοληψία και τη μέτρηση των σωματιδίων ΑΣ<sub>2,5</sub> περιγράφεται στο πρότυπο EN12341:2014 “Ατμοσφαιρικός αέρας — Πρότυπη σταθμική μέθοδος για τον προσδιορισμό του κλάσματος μάζας των ΑΣ<sub>10</sub> ή ΑΣ<sub>2,5</sub> των αιωρούμενων σωματιδίων”.

6. Μέθοδος αναφοράς για τη δειγματοληψία / ανάλυση του βενζολίου:

Η μέθοδος αναφοράς για τη μέτρηση του βενζολίου περιγράφεται στο πρότυπο EN 14662 2005, μέρη 1, 2 και 3 “Ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα – Πρότυπη μέθοδος για τη μέτρηση των συγκεντρώσεων βενζολίου”

7. Μέθοδος αναφοράς για τη μέτρηση του μονοξειδίου του άνθρακα:

Η μέθοδος αναφοράς για τη μέτρηση του μονοξειδίου του άνθρακα περιγράφεται στο πρότυπο EN 14626:2012 “Ατμοσφαιρικός αέρας — Πρότυπη μέθοδος για τη μέτρηση της συγκέντρωσης του μονοξειδίου του άνθρακα με υπέρυθρη φασματοσκοπία δίχως διασπορά”.

8. Μέθοδος αναφοράς για τη μέτρηση του όζοντος:

Η μέθοδος αναφοράς για τη μέτρηση του όζοντος περιγράφεται στο πρότυπο EN 14625:2012 “Ατμοσφαιρικός αέρας — Πρότυπη μέθοδος για τη μέτρηση της συγκέντρωσης του όζοντος με φωτομετρία υπεριώδους ακτινοβολίας”.».

(β) με την κατάργηση του Μέρους V αυτού· και

(γ) με την αντικατάσταση του Μέρους VI αυτού με το ακόλουθο νέο Μέρος VI:

«Μέρος VI: Αμοιβαία αναγνώριση δεδομένων

1. Όταν αποδεικνύεται ότι ο εξοπλισμός πληροί τις απαιτήσεις απόδοσης των μεθόδων αναφοράς που παρατίθενται στο Μέρος Ι του παρόντος Παραρτήματος, ο Υπουργός αποδέχεται τις εκθέσεις δοκιμής που έχουν εκδοθεί σε άλλα κράτη μέλη από εργαστήρια που έχουν πιστοποίηση σύμφωνα με το σχετικό εναρμονισμένο πρότυπο για τα εργαστήρια δοκιμών και διακριβώσεων.

2. Οι λεπτομερείς εκθέσεις δοκιμής και όλα τα αποτελέσματα των δοκιμών είναι διαθέσιμα σε άλλες αρμόδιες αρχές για σκοπούς εκτέλεσης συναφών καθηκόντων τους. Οι εκθέσεις δοκιμής πρέπει να αποδεικνύουν ότι ο εξοπλισμός πληροί όλες τις απαιτήσεις απόδοσης, ακόμη και όταν επικρατούν ειδικές περιβαλλοντικές και τοπικές συνθήκες σε ένα κράτος μέλος και δεν πληρούνται οι συνθήκες για τις οποίες έχει ήδη δοκιμαστεί και εγκριθεί ο εξοπλισμός σε άλλο κράτος μέλος.».

Τροποποίηση του Παραρτήματος XII των βασικών κανονισμών.

6. Το Παράρτημα XII των βασικών κανονισμών τροποποιείται με την αντικατάσταση του Μέρους Ι αυτού με το ακόλουθο νέο Μέρος Ι:

«Ι. Ελάχιστος αριθμός σημείων δειγματοληψίας για σταθερές μετρήσεις συγκεντρώσεων όζοντος:

Ελάχιστος αριθμός σημείων δειγματοληψίας για σταθερές συνεχείς μετρήσεις για την εκτίμηση της συμμόρφωσης με τις τιμές στόχους, τους μακροπρόθεσμους στόχους και τα όρια ενημέρωσης και συναγερμού, όταν οι εν λόγω μετρήσεις είναι η αποκλειστική πηγή πληροφοριών:

Πληθυσμός (×1 000)	Οικισμός <sup>(α)</sup>	Άλλες ζώνες <sup>(α)</sup>	Μη εκτεθειμένος αγροτικός
<250		1	1 σταθμός / 50000 km <sup>2</sup> ως μέση πυκνότητα για όλες τις ζώνες ανά χώρα <sup>(β)</sup>
<500	1	2	
<1000	2	2	
<1500	3	3	
<2000	3	4	
<2750	4	5	
<3750	5	6	
>3750	Ένας (1) επιπλέον σταθμός ανά δύο (2) εκατ. κατοίκους	Ένας (1) επιπλέον σταθμός ανά δύο (2) εκατ. κατοίκους	

<sup>(α)</sup> Τουλάχιστον ένας (1) σταθμός σε περιοχές όπου είναι πιθανή η έκθεση του πληθυσμού στις υψηλότερες συγκεντρώσεις όζοντος. Στους οικισμούς, τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%) των σταθμών τοποθετούνται σε προαστιακές περιοχές.

<sup>(β)</sup> Για πολύπλοκα πεδία συνιστάται ένας (1) σταθμός ανά 25 000 km<sup>2</sup>.».